

[Axel Ivan Pedersen.]

forslaget, for lovforslaget vedrørende rentereguleringsordningen og for et forslag til en ny licitationslov, når disse inden så forfærdelig længe kommer til behandling.

Foreløbig står der imidlertid et omfattende udvalgsarbejde for døren, og jeg noterer som før bemærket med tilfredshed, at også hr. Kai Moltke har tilsagt sin saglige medvirken i dette udvalgsarbejde.

**Kai Moltke:** Jeg skal med glæde fremkomme med nogle udtalelser til boligministeren og den socialdemokratiske ordfører.

Nu er det ikke alting, der er min skyld. Jeg måtte opfatte denne bestemmelse om aftrapningen af rentesikringen sådan, at renten senere vil stige, for i forligsbetænkningen, som jeg først fik ganske kort tid før mødet her, står der, at i de første år fastsættes renten til 6½ pct., og at denne rente forhøjes i de efterfølgende år, således at ordningen afvikles over en årrække. Når det i forligsdokumentet står, at renten i de kommende år skal forhøjes, så kan det da umuligt alene betyde, at boligministeren venter en nedsat rente, for så er der ikke nogen grund til at forhøje... (*Axel Ivan Pedersen:* Det kommer an på markedrenten!). Det kommer an på markedrenten, men enten går renten ned i almindelighed, og så er der ingen grund til at forhøje her, eller også har det hele kun værdi som en midlertidig foranstaltning.

I forbindelse med spørgsmålet om vedtægtsændringerne i de sociale selskaber, fik jeg jo i og for sig den indrømmelse fra boligministeren, at det drejede sig om visse afgiftsformer, som man måtte prøve enten at indføje i statutterne eller at gennemføre på anden måde. Men i forligsdokumentet og til dels også i boligministerens redegørelse i går anføres, at vurderingen også skal gennemføres her, og at 70 pct. af provenuet af den forhøjelse simpelt hen skal indbetales, nøjagtig som for det øvrige byggeri, i en særlig byggefond. Jeg har ikke noget imod formålet, at man efterhånden i det sociale byggeri tilstræber at betale 40 pct. af den samlede byggepris ved at dække hele tredjeprioriteten — det vil være meget ønskeligt — jeg synes blot, at de kilder, der øses af, fortsat er meget beskedne.

Så er der en anden ting, som man nu

synes jeg har fået galt i halsen. Det er markedsværdien, man tilnærmer sig gennem den foreslåede vurdering; her tog jeg mine forbehold. I forligsdokumentet står der: fastsættelsen af den rimelige reelle lejeværdi. Men det må dog betyde, enten hvad lejligheden er værd i handel og vandel, eller maksimalprisen, og så må der gives et kriterium for de normale faktorer, når det ikke skal være udbud og efterspørgsel. En rimelig reel pris, det kan ikke være noget, man eventuelt kan blive enig med de konservative og venstre eller de pågældende kommunale myndigheder om. For så kommer vi ind i former for værdilære, som i allerhøjeste grad er vanskelige at fortolke.

Så bliver der sagt, at jeg på en række områder er enig i forliget og vil indtage saglige standpunkter til de ting, hvorom forslag skal fremsættes. Jeg kan ganske rolig sige, at jeg er ikke så stor en idiot, at jeg, hvis man kommer med et forslag om at sætte renten ned med 25-30 pct., vil sige, at det er alt for lidt, og at jeg derfor ikke vil stemme for det. Jeg har allerede i udvalget pointeret, at selv om vi er utilfredse, selv om vi kunne have ønsket en bedre ordning, så vil vi selvfølgelig stemme for forbedringer af den art. Det behøver ikke at være nogen hemmelighed.

Hvad angår en ny boligtilskudsordning efter visse procenter, betonedes jeg allerede i mit første indlæg, at det var noget, vi måtte se på i udvalg. Der foreligger jo ikke engang endnu en færdigt udarbejdet skitse. Der er kun fastsat visse principper. Der er uenighed om, hvorvidt det skal være den skattepligtige indtægt eller husstandsindtægten, der skal danne grundlaget, ligesom der er en hel række andre faktorer, som vi skal tage stilling til. Der er andre skønhedspletter i det, som kommer fra den konservative skitse: en procent er røget ud, og man siger i stedet, at der må fastsættes en vis procentdel som maksimumsbeløb for den samlede leje. Hvis det betyder, at de konservatives 15 pct. af den samlede lejeudgift går igen, så er det jo noget, man i høj grad må være skeptisk over for, for det vil betyde, at en masse mennesker må rykke ud af det sociale byggeri. Men 15 pct., det tror jeg selv hr. Axel Ivan Pedersen vil indrømme; jeg har i alle tilfælde aldrig hørt ham fortolke det med de 12 pct. Men her er jo så